

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra Aturernes Grave (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Udvalgte digte", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 83.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-idm139875156195968/facsimile.pdf> (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Min Trost har derfor været alletider:
Elendigheden har saa mange Sider.

O, Oiet er ei skabt til blot at smile
Med Elskovs, ogsaa med Foragtens Pile!
Det har sin Taaresæk, sin Taarekilde;
Det skal ei ene glædedrøkkent hvile,
Ei altid straale, hvor det henrykt vilde –
Men det skal briste, aarle eller silde!
O Dødens Engel! siig, naar skal jeg bygge
I din anakreontisk-skjønne Skygge?

Aturernes Grave

Alle Folk i Maypures
Holde Siesta – Ingen Zitter,
Poppegøieskrig kun lyder
Uophørlig fra et Gitter.

Hvad er det, som Fuglen ivrig
Med saamegen Fynd fortæller?
Siig mig, hvad dens høie Udraab,
Hvem dens vrede Tale gjelder!

Ingen kan forstaae dens Udraab,
Ingen kan dens Sprog udgrunde;
Hele Stammen, som har talt det,
Hele Slægten gik til Grunde.

Mellem Orinokos Vandfald
Folkets sidste Toner lode,
Og forlængst i Skovens Dybde
Sidste Mand af Ætten dode.